

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרֻשֵׁת בְּלָק (בְּחוֹ"ל חֵקֶת-בְּלָק) ז' תַּמוּז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רִשׁוּי

בְּלַעַם מִבְּקֵשׁ מֵה' שׁוֹב וְה' אוֹמֵר לוֹ שֶׁהוּא יִכּוֹל לְלַכֵּת אֲבָל הוּא יַעֲשֶׂה רַק אֶת מֵה שֶׁה' יִרְצֶה שְׁיַעֲשֶׂה. בְּשִׁבְלַעַם קָם בְּבִקְרָה, הוּא אָמַר לְשְׁלִיחִים שֶׁל בְּלָק שֶׁהוּא לֹא יָבוֹא אִתָּם בֵּינָן שֶׁה' לֹא מֵאֲשֵׁר לוֹ. אֲבָל הוּא לֹא גִילָה לָהֶם אֶת הָאֱמֶת, הוּא אָמַר לָהֶם שֶׁה' לֹא מֵאֲשֵׁר בֵּינָן שֶׁהַשְּׁלִיחִים שֶׁנִּשְׁלְחוּ עַל יְדֵי בְּלָק אֵינָם מִסְפִּיק חֲשׁוּבִים. הוּא רָצָה שֶׁהֵם יִחְשְׁבוּ שֶׁהוּא מְאֹד מֵיֵחָד בְּעֵינֵי ה'. בְּלָק שָׁלַח שְׁלִיחִים נוֹסְפִים, חֲשׁוּבִים מְאֹד. הוּא הִבְטִיחַ שִׁישְׁלַם לְבְּלַעַם הַרְבֵּה כֶּסֶף. בְּלַעַם אָמַר לְשְׁלִיחִים שֶׁלְמַעַן הָאֱמֶת בְּלָק צָרִיךְ לָתֵת לוֹ אֶת כָּל כֶּסֶפוֹ. וְעַדִּין הוּא הִיָּה צָרִיךְ לוֹמַר אֶת הָאֱמֶת, שְׂאִין בִּיכְלַתוֹ לְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אִם כֵּן, ה' יֵאֲשֵׁר לוֹ. הוּא אָמַר לְשְׁלִיחִים לְהִשָּׂאֵר אֲצִלוֹ בְּלִילָה, כְּדֵי שְׁיִוָּכַל לְבַקֵּשׁ שׁוֹב מֵה'.

ה' אָמַר לְבְּלַעַם שֶׁהוּא יִכּוֹל לְלַכֵּת אִם הוּא רוֹצֶה אֲבָל הוּא יִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק אֶת מֵה שֶׁה' יֵאֵמַר לוֹ!

תְּהֵלִים / יוֹם ז' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ל"ט-מ"ד

בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנוּ פְּסוּק "אִךְ בְּצִלְמֵ יִתְהַלֵּךְ אִישׁ" אָדָם הוֹלֵךְ בְּחֹשֶׁךְ בְּגִלְל שֶׁרַק ה' יוֹדֵעַ אֶת הַדֶּרֶךְ שָׁבָה דְּבָרִים הֵם בְּאֱמֶת.

בְּמֵאֵמָה, הַרְבֵּי הַרִשׁ"ב מִסְבִּיר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּדֶרֶךְ שׁוֹנָה. "אִךְ בְּצִלְמֵ יִתְהַלֵּךְ אִישׁ" - אָדָם מִתְהַלֵּךְ עִם "צִלְמֵ" כֹּחַ מֵיֵחָד שֶׁנִּקְרָא כֶּן וְעוֹזֵר לְיִהוּדֵי בְּעִבּוּדֵת ה'.

כָּל בְּקָר כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מִתְעוֹרְרִים ה' שֵׁם כֹּחַ מֵיֵחָד בְּאוֹרֵי, זֶה גוֹרֵם לָנוּ לְהִתְלַהֵב וּלְהִתְחִיל יוֹם חֲדָשׁ בְּדֶרֶךְ הַנְּכֹנֶה וּלְהִתְנַהֵג בְּאִפְן שֶׁה' רוֹצֶה שֶׁנִּתְנַהֵג.

כְּלָנוּ לַעֲתִים צְרִיכִים קֶצֶת "דְּחִיפָה" כְּדֵי לְהִתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָר הַנְּכֹנֶה...

מִחֲשָׁבָה יִכּוֹלָה לַעֲלוֹת בְּמַחְנוֹ וְלָגֵרֵם לָנוּ הִתְלַהֲבוֹת מִקִּיּוֹם דְּבָרִים טוֹבִים. זֶה יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּאִמְצָעוֹת

בת קול- קול מה' שהנשמה שומעת שגורם לנו להתנהג בדרך שבה ה' רוצה שנתנהג. למרות שאנחנו לא יכולים לשמוע את זה, הנשמה שלנו שומעת, ושמה את המחשבות לתוך הראש וגורמת לנו לעשות תשובה.

כל זה הוא חלק מהצלם שהפסוק מדבר עליו, כח המחבא שהולך עם היהודי ומעודד אותו לעשות את הדבר הנכון ומתוך שמחה.

תניא / אגרת התשובה פרק א' (ז תמוז שנה פשוטה)

מתחילים כעת חלק חדש בתניא, החלק השלישי הנקרא בשם "אגרת התשובה".

עבור יהודי להיות בינוני משמע שהוא אינו יכול לעבור שום עברה(על כן למדנו בחלק הראשון של התניא- לקוטי אמרים). אם הוא עבר על משהו קודם, עליו לחזור בתשובה ועל כן נלמד בחלק הזה. אדם יכול לחזור בתשובה בשתי דרכים: כמו יהודי רגיל או כמו חסיד - עם חיות ונשמה. האדמו"ר הזקן יראה לנו את "הנשמה" והפנימיות של מה שקורה באשר יהודי עושה תשובה. ראשית האדמו"ר הזקן מצטט גמרא ממסכת יומא (המסכת העוסקת ביום כפור) ומסביר אותה לפי חסידות:

הגמרא אומרת שישנם שלושה סוגים של תשובה כנגד שלושה סוגים של עברות.

1. **על מצוה עשה:** אם יהודי היה אמור לקיים מצוה, ולא קיים- למשל אם היתה לו אפשרות ללמד תורה או לעשות מבצעים והוא לא נצל אותה, איך עושה תשובה? עליו להתנצל בפני ה', ולהבטיח שהוא יעשה כמיטב יכולתו שכזה דבר לא יקרה שוב. וזהו- ה' יסלח לו. אבל אפילו שהוא לא צריך לעשות עוד דבר, אין הכוונה כאן שזו לא עברה. הסבה מדוע דרוך התשובה על מצות עשה היא כה קלה, היא כיון שאין עוד דבר שאפשר לעשות בקשר לכך. כל מצוה שאנו מקימים מביאה את ה' לעולם ולנשמה של האדם. אם אדם הפסיד את ההזדמנות, הוא הפסיד את המצוה ואפילו שיהיו לו עוד הזדמנויות לקיים מצוות אחרות, הוא שוב לא יקבל את אותה הזדמנות ספציפית. (לכן עלינו להשתדל שלא להפסיד שום הזדמנות לקיים מצוה).

2. **על מצות לא תעשה:** אם אדם עבר עברה, למשל נגע במקצה בשבת או אמר משהו לא יפה לחברה, הנשמה שלו 'מתלכלכת'. אפילו באשר הוא מבקש סליחה מה' ומבטיח לעשות כמיטב יכולתו שדבר כזה לא יקרה שוב, זה לא מספיק. הוא צריך להמתין עד ליום כפור שאז ה' יטהר את הלכלוך מהנשמה שלו.

3. **לעברות חמורות יותר-** אם אדם עבר עברה, למשל חס ושלום אבל ביום כפור, או התחנתו באופן לא כשר, אפילו יום כפור לא מספיק כדי לסיים את התשובה שלו. לשם כך, אדם צריך לעבור יסורים- דברים קשים שיקרו לו. באשר האדם סובל, הסבל ממרק את הנשמה שתהיה נקיה שוב.

היום יום / ז' תמוז

הרבי מלמד עד כמה חשוב שחסידי יהיה מסדר.

חסידות מלמדת חסיד שכל דבר חשוב. אף פעם אי אפשר לומר שדבר הוא חשוב (או יותר חשוב) ודבר אחר איננו.

הכל חשוב. יחד עם זה ישנו צורך ב**סדר**. אפילו דבר חשוב ומיוחד צריך להעשות בזמן המתאים ובאופן המתאים.

הרביים הראו לנו עד כמה חשוב הסדר. היו אפילו אגדות שהאדמו"ר הזקן יסד, כדי לוודא שישנו

סדר אצל חסידים. לכל אחד היה זמן מסדר שבו יכל להגיע לאדמו"ר הזקן והיה אסור לשנותו אלא אם הייתה לכך סבה טובה.

ספר המצוות / מצות עשה קנ"ג

היום בספר המצוות לומדים שוב את אותה מצוה, **מצות עשה קנ"ג**. בית הדין צריך לקבע לוח שנה ולהחליט מתי מתחילים החדשים והשנים.

רמב"ם / הלכות קדוש החדש פרקים ט"ו, ט"ז, י"ז

ברמב"ם היום לומדים כיצד בית הדין יודע אם העדות שמעידים אנשים שראו את הירח המתחדש היא הגיונית והאם העדים אומרים את האמת. מדבר כאן על אנשים שרואים את הירח רק בארץ ישראל.

יתכן וקשה יהיה לזכר את כל המספרים שהרמב"ם נותן או להבין מדוע משתמשים במספרים האלה, אבל זה לא כל כך קשה לערוך את החשובים. יש לעקוב בדיקנות צעד אחר צעד אחרי ההוראות שנותן הרמב"ם ואפשר לדעת אם אדם יכל לראות את הירח היום בירושלים.

זרכי החסידות / מתי משיח יבא?

הצמח צדק פעם שמע חסידים מדברים על משיח. הם אמרו: "מי יודע מתי משיח יחליט להגיע...?" הצמח צדק אמר להם "כך בלעם הרשע מדבר". החסידים היו מאד מפתעים, והצמח צדק הסביר: "בנבואת בלעם הוא מדבר על ביאת המשיח כדבר שיקרה במרחק זמן רב מאד. "אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב". אבל יהודי לא צריך לחשב כך על משיח.

אנו מחכים לביאת המשיח היום!

(מגולה לגאולה, עמ' 136. חסידים אין משפחה מס' 298)

גאולה ומשיח / קבוץ גלויות

מקדש לע"נ סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

למרות שרוב הנבואות של ירמיה הן על החרבון, ישנן נבואות יפות ומיוחדות על משיח. בפסוק הזה הנביא מנבא כיצד הגויים כלם יראו שה' יקבץ יחד את כל עם ישראל שמעו דבר ה' גוים והגידו באיים מרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו ברעה עדרו שמעו דבר ה' גוים - גוים, שמעו מה ה' אומר לכם. והגידו באיים מרחק - דברו על כך בכל האיים המרחקים. ואמרו

מזרה ישראל יקבצנו - ה' יאסף יחד את כל היהודים ששלח לגלות בכל רחבי תבל ושמרו ברעה עדרו - ויגן עליהם כמו רועה שמגן על צאנו.

(ירמיה ל"א, י')